

11 november 2018 Vogelen in Het Oude Land van Strijen

Op de mooie heldere maar wat koude morgen van deze zaterdag zijn we met een groep van tien om te gaan vogelen in Het Oude Land van Strijen. Bij het weggaan is het nog even kijken hoe we het het beste kunnen doen; één groepje wil een beetje op tijd weer terug, een ander groepje kan wel blijven tot het einde en van één wordt thuis verwacht dat hij zo lang mogelijk weg blijft. Alles past in drie auto's en zo vertrekken we naar het punt waar we met onze vaste gids Menno hebben afgesproken.

Dat punt is aan de Molenweg en van daaruit loopt een pad langs het watertje De Keen richting Strijen. Van te voren zijn we benieuwd of het een wandeling wordt met de standaard vogels of dat we nog iets bijzonders kunnen verwachten. Nou dat kan zeker, want we hebben kans om de dwerggans te zien. En die is zeldzaam, want er komen vogelaars speciaal uit heel Europa om deze vogel hier te bekijken.

Het pad is tijdelijk gesloten, omdat ze dit gebied wat anders aan het inrichten zijn, maar omdat er op deze zaterdag niemand aan het werk is, gokken we het er maar op. Het hek leek op slot te zitten, maar toen de helft er overheen geklommen was, bleek het hek toch makkelijk open te kunnen.

We horen en zien gelijk al een graspieper opvliegen en vlak daarna de waterpieper. Slechts een geoefend oor en oog, hoort en ziet het verschil. Halverwege dit pad kunnen we de werkzaamheden zien; er worden wat poeltjes gegraven en op een verhoging staat een uitkijk hut. Het ziet er nu al mooi uit en als het helemaal af is wordt dit een heel mooi plekje om vogels te kijken en rond te wandelen.

Vanaf dit pad zien we ook de watersnip. Hoe dichterbij de Waleweg komen des te onbegaanbaarder wordt het pad. Een smal paadje gaat er nog door het hoge riet vlak langs een sloot. Uitkijken dus dat je niet wegglijdt. Als we op de Waleweg staan, tellen we toch maar voor de zekerheid of iedereen er nog is. Van Menno horen we dat 10% uitval van de deelnemers tijdens een vogelexcursie heel normaal is. Gelukkig, wij zijn nog compleet. Voor een deel van ons komt de Waleweg bekend voor, omdat hier in de buurt ook de route van de Biwanto ligt. We lopen een stukje de Waleweg af met links en rechts van de weg een brede sloot met allemaal zijslotjes, waarin veel smienten zitten. We zien ook een wintertaling en boven ons zien we geregeld wat veldleeuweriken en trekken er groepjes aalscholvers over richting het zuiden. Een torenvalk hangt minuten lang op dezelfde plek te bidden. Deze weg is best druk en we zijn blij dat we op een rustige grindweg uitkomen. Halverwege stoppen we voor een bak koffie en koek en daar zijn we aan toe. Ondanks thermo-ondergoed, pyjama onder de kleding, gewatteerde laarzen, petten en handschoenen, maakt de wind het toch wat koud. Heel de wandeling zien we regelmatig een zwerm spreeuwen de meest mooie figuren in de lucht maken en we zien vanaf het koffieplekje een havik vliegen. De buizerd zien we ook regelmatig over de weilanden scheren. Ook een paar wulpen met hun kenmerkende fluittonen zien en horen we. Veel ganzen

natuurlijk in dit gebied; Canadese ganzen, brandganzen en kolganzen. En gelukkig, hij is er: de dwerggans. We hadden ons een heel klein gansje voorgesteld, die je misschien niet door de kijker goed kan zien. Volgens sommigen bestaat er ook nog een reuze dwerggans, maar dat wordt in twijfel getrokken. Klein is hij eigenlijk helemaal niet, maar net iets kleiner dan de kolgans en hij lijkt er ook heel erg op. Alleen de witte vlek boven de snavel is wat groter en heeft in tegenstelling tot de kolgans een gele oogring. Door de goede vogelkijker van Menno is dit oogringetje goed te zien. Ook hier in de buurt zien we goudplevieren en een slechtvalk voorbij scheren.

Net voordat we terug zijn bij ons vertrekpunt zien we op een paaltje een buizerd een prooi verorberen. Bij het vertrekpunt gaat een deel naar huis en de rest gaat met de auto naar het vogelobservatiepunt aan de Hoekseweg. Daar in het oude gemaal kan je prima vogels kijken. We zien een krakeend en met de kijker hebben we een jonge slechtvalk heel mooi in beeld. Als we weer naar buiten gaan zien we

tot slot nog een goudhaantje. Hij is zo beweeglijk dat we hem niet scherp op de foto krijgen ondanks dat we heel dicht bij hem kunnen komen.

Zo komt er een eind aan een mooie, gezellige ochtend en is het bijna voor iedereen tijd om naar huis te gaan.

René Koster